

Nenadále zbohatlý Jakub se vydal do královského města, tam si pronajal nejlepší pokoj a začal žít jako pán. Denně hodoval křupavé pečinky, sladké koláčky a spal v prachových peřinách. Jedna stará vědma prorokovala princezně, jež žila v tom městě na zámku, že si vezme za manžela urostlého vojáka. „Možná měla na mysli mě,“ hrál si Jakub s tou

představou, když se o proroctví doslechl, záhy ji ale pustil z hlavy. Časem se Kubovi zlaťáčky rozkutálely a on opět zchudl. No nic, aspoň si zapálím fajfku, řekl si smutně a škrtl křesadlem. V tu ránu vyskočila jiskra a před Kubou stál velký pes z dubu. „Co si přeje, můj pán?“ hafl na něj. „Jasně že peníze,“ zasmál se Jakub a za chvíli už od psa přebíral plný váček dukátů.